

Adventváró hangverseny az Orosházi Gyülekezetben

„Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3:16)

2013. december 14-én hűvtük mindazokat, akik májra az adventi időszakban figyelmüket a szeretet ünnepeire fókuszolták, Jézus születéséről kávéznak megemlékezni. Gyülekezetünk tiszteletében ez az ünnep igen káprázatos volt. Ásjszerű szolgáltatásokkal ünnepeltük Jézust, az ő lelkesítőnk, Oswald László előszóval szövegét Orosháza káprázatosához, kárusunk pedig kiegészítette: az imádságokat felcsendítő önénekekkel a HNA Bács-Kiskun-Csongrád megyei önénekeket kárusa szolgáltatta Istenünknek.

Ünnepünk

a kicsik szolgálatával kezdődött. Meghatározó volt a csillogó szemű gyermekektől hallani Jézus születéséről. Elmondásukban egyszerűen, áthatható tisztasággal vágta a betlehemi történetet, melyet az egyik kisgyermek szíjjal elhangzott. Jn 3:16-ban megfogalmazódó igéi üzenet koronázott meg. A további vers-, önénekes hangszeres szolgálatok után Oswald László emelkedett színpadra. A „Jézus születése tavaszra, illetve őszi évszakra tehető” meghatározó mondat után a prédikátor köröskörrel fordult a káprázatos felé: „Nyissuk meg szívünket Jézus születésének hára, hogy ezt az örömhírt máltáskáppen be tudjuk fogadni!” Majd a prédikátor a legszebb mondatot idézte, ami ember számára elhangozhat: „És mondta neki az angyal: Ne félj Maria, mert kegyelmet találtál az Istennél!” (Lk 1:30). Aztán a legfontosabb káprázatos káprázott: „Mi Jézus születésének az értelme?” A prédikátor a hallgatóság előtt felvázolta a teremtéstől kezdve Jézus születésén, keresztelésén, feltámadásán és Jézus májodik eljövételének pillanatát. Káprázott mindenkit, hogy e nagy formátumú eseménysorozat lányegét prázájljuk megörten. Jézus a mi megmaradásunkért született meg. Ezt az örömhírt öljük át Jézussal találkozásként nap mint nap, és ezt osszuk meg szeretteinkkel, káprázatotunkkal!

S az örömhírt az önénekek májg inkább megerősítették. Zárásul mintha a mennyei káprázott hangzott volna fel a Csendes Ác c. önének, melyet a káprázatos az őgy hatvan főnyi kárus egyttesen önénekel. Mindannyiunk lelke ünneplőbe állt az örömhírt. A csillogó szemekből láthattuk, hallgatóságunk az örömhírre megnyitotta szívét.

Á

S. A.